

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh

Číslo 213 / 21. ročník

Vaření na Novém Hradě, 6. 3. 2010

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo koncem února a začátkem března roku 2010.

Slovo Náčelníka

Máme konec našeho 79 sněmu a další se nám velmi rychle blíží. Mnozí, ně-li všichni z našich bojovníků žádali o svá první Orlí pera díky úspěšně složené nováčkovské zkoušce, která proběhla pouhý týden před sněmem. Jsem velmi rád že se všem kdo se o ní pokoušeli se ji podařilo složit na požadovaný počet bodů a stali se tak právoplatnými bojovníky kmene a dokázali tak, že již nejsou nováčky. A ti co ji ještě nemají, bude brzy další příležitost si ji splnit.

Dále jsem na našem sněmu díky tomu že jsem jako sachem žádal o svá Orlí pera dostal do osobního vlastnictví nový, velmi drahý a nádherný zápisník Orlich per, který je opravdu něčím co se nevidí každý den a musím říci že ve škole při přednáškách, kdy jsem jím listoval, jsem sklízel obdivy od spolužáků za něco, co dokáže pár lidí s cílem, který má smysl a pro který stojí žít. A to určitě neplatí jen pro zápisník Orlich per, ale třeba i pro naši klubovnu a mnoho dalšího co jsme kdy vykonali.

Pokud se podíváte do kalendária, zjistíte že poslední zimní akcí je zahajovačka, kalendárium se však již sestavuje a v nejbližší době bude k dispozici.

Taktéž jsem před jistou dobou sliboval informace ohledně letošního tábora. To se však protáhlo, neboť probíhalo několik rozhovorů s lidmi mimo oddíl. Je však v tomto dni jasné toto: letní tábor trojky Shawnee se uskuteční ve dnech 3 až 17 července na našem tradičním místě ve Štitech a letošní rok nebude náš oddíl sám, ale budeme tábořit spolu s kluky z Mohawků, kteří za námi přijedou až z Příbrami.

Jako každý rok se bude spát v týpý, atd.. více informací ohledně organizace bude dodáno za včasu před táborem.

A pro toto číslo je to vše.

kontakt: Michal Kunrt – 776 187 859
e-mail – michalkunrt@seznam.cz

Ohiyesa

Nováčkovská zkouška

Letos dělalo nováčkovskou zkoušku poměrně hodně nováčků a tak se na plnění nováčkovské zkoušky udělala samostatná akce. Tentokrát ji měla na starost Rada orlích per v čele se mnou a Wyomingem. Nováčkovská se plnila v neděli 14. února na kmenové klubovně.

Začátek byla naplánován na 2 hodiny odpoledne. Celkem se nás na klubovně sešlo 17 z toho 9 nováčků. Ve vedení nás bylo docela dost a tak si každý z nás vzal jednu z disciplín plnění. Já jsem měl určování nášivek na kroji, Míša skautské desatero, Betty přírodu, Komanč zpěv písničky, Ohyiesa

skautskou historii, Wyoming rozdělávání ohně a Mičkinikwa byl fotograf akce. Kluci a holky se na nováčkovskou připravili velmi pěkně a tak nebyly větší problémy. Ty nastaly až ve chvíli, kdy si měli nováčci vytáhnout papíry, které plnily s rádci na družinovkách. Hned tři z nich své papíry zapomněli a tak museli podmínky narychlo plnit na

této akci. Tentokrát všichni nováčci svoji nováčkovskou splnili a za to patří dík především účastníkům ohniveckého kurzu, kteří je na nováčkovskou připravovali (Míša, Betty, Komanč a Lišák)

Akci zakončil slavnostní nástup s vyhlášením výsledků. Nováčci dostali za splnění své nováčkovské oddílové čepice, roucha a zápisník základních orlích per. Nechyběl ani velký dort, který věnoval wagamed Wyoming. Akce skončila za přítomnosti některých rodičů asi o půl čtvrté.

Zkoušku plnili: Párek, Bobo, Paďáček, Lenka, Klouzal, Mates, Joža, Bobr a Vojta.

Při závěrečném ceremoniálu se vyfotili všichni úspěšní nováčci, kterým se podařilo zkoušku splnit. Dodatečně splnil zkoušku Vojta M. , který přišel až na 15 hodinu. Krásný dort na závěrečnou zkoušku **zajistil wagamed Sachem Wyoming** .....

KLÁNÍ RODŮ – 79.SNĚM KMENE SHAWNEE

Z Klání šavanských rodů nakonec vyšli vítězně nejméně početní Vlci pod vedením Sagamora Lišáka (Klouzal a Joža) Waste vítězům - vlčí smečce J

DOCHÁZKA NA RODOVÉ SCHŮZKY STOVKAŘI :

GEDŽITKA – KÁŇATA – 100%
BOBO - KÁŇATA - 100%
PADÁČEK - KÁŇATA - 100%
VOJTA - MEDVĚDI – 100%
MATES - VLCI - 100%
KLOUZAL - VLCI - 100%

OPORY SVÉHO RODU J

Párek - Káňata - 86 % docházky
Lenka - Káňata - 86 % docházky
Dan - Medvědi - 86% docházky

Lišák - Vlci - 83% docházky
Dominik - Vlci - 83% docházky
Joža - Vlci - 83 % docházky

STÁLE JEŠTĚ OPORY J ...

Betty Káňata - 72 % docházky
Komanč Káňata - 72% docházky
Drápal Káňata - 72 % docházky
Ondra Káňata - 72 % docházky
Javor Medvědi – 72 % docházky
Patrik Medvědi - 72 % docházky

A TADY BY TO CHTĚLO DOOPRAVDY MÁKNOUT

Top z Medvědů má 57% docházky, jeho bratr Holub – 43 % docházky a Šmodrch z Vlků jen 33% docházky... dle vyplněné tabulky , která je umístěna na kmenové nástěnce... někdy to vypadalo , že to někdo nevyplnil LL škoda ...

OHNIVECKÝ KURZ – ROVENSKO

V sobotu ráno se na Valové začali scházet účastníci druhého vícedenního ohniveckého kurzu. Protože v letošním roce se kmen ještě hromadně nevypravil na trojdenní výpravu, tak zůstávají ohnivecké kurzy jedinou možností, jak se společně tmelit. Tentokrát jsem vybral klubovnu střediska Rovensko, která v historii Šavanů má své důležité místo. Někdy v roce 1999 se zde utvořil rod Horského Lva, který jsem pak dva roky vedl ... v určitém období měl dokonce neuvěřitelných 15 hochů, ale to dlouho nevydrželo, protože kázeň, výpravy mimo obec a náročný program udělal své. I přesto Horský Lev pomohl k nastartování doby, kdy jsme měli opět v kmeni rody z okolních obcí – Sudkov, Leština a Rovensko.

Klubovnu nám zapůjčila dlouholetá vedoucí střediska Božena Sojáková a při průzkumu mého archivu jsem našel i její fotografii z roku 1970, kdy působila v rovenském dívčím skautském oddíle a jako jedna z mála se pak roce 1990 opět zapojila. Její syn Martin získal v našem rodě Horského Lva přezdívkou Modropírko – asi to odpovídalo jeho jménu Soják J

Na zastávce jsme se sešli v sestavě Mičkinikwa, Tuwanakha, Lišák, Gedžitka a Komanč. Náš stav později doplnil Drak s Wyomingem, kteří díky svým silným strojům přijeli až na místo samotné.

Náš příchod na klubovnu obohatila příhoda, kdy Mičkinikwa zaklepal na dveře a sám si odpověděl vstupte. To ovšem nečekal, že bude klubovna odemčená a jak později bylo zjištěno již od pátečního večera, kdy ji skautiči střediska zapoměli zamknout.

Hned jsme se vrhli do velkého úklidu a zatopení v obou místnostech, kde jsme se rozhodli provádět svůj bohatý program.

Klubovna střediska byla dostavěna v roce 1970 a dá se říci, že už po zákazu Junáka. I přesto k nelibosti KSČ a Pionýrské organizace se konala velké akce... opět jsme zapátral ve svém archivu a našel pozvánku a tak ji přetiskuji do článku...

Tehdy to byla velké sláva a v Rovensku se sešlo velké množství Junáků. Naše středisko se tehdy rozhodl se akce neúčastnit a vyrazilo utratit peníze ze střediskové kasy do Prahy, kde jsme navštívili také Jaroslava Foglara, kterého znal náš střediskový vůdce Harry- Jaroslav Horniček z jeho působení v pražské Dvojce. Možná to byla akce, která měla zabránit pozdějším problémům ze strany KSČ a STB, která měla na akci své lidi...

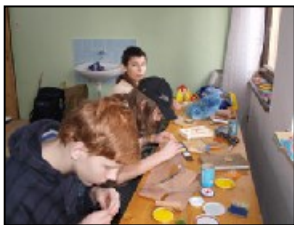
Klubovna v Rovensku nám již mnohokrát posloužila k organizování velkých vánočních besídek a také jsme zde měli i několik zimních sněmů. Tady se ukazuje jak je důležité udržovat přátelské vztahy, protože jen těžko bychom na okrese hledali podobné možnosti.

Po úklidu a zatopení jsme se mohli vrhnout do programu kurzu. Jedním z hlavních programů bylo vyrobení ohnivecké rozety. Prvním adeptem,

který ji udělal byla Gedžitka. Na tomto kurzu se to nakonec povedlo Komančovi, Lišák si doděláním rozety nechal na doba a dodělal ji o týden později a on tak splnil další podmínku kurzu a směřuje k jeho úspěšnému splnění.

Gedžitka se vrhla na korálkování kmenového pásku, který je také zahrnut do Zapisníku OP, jako

samostatné OP a věřte nebo ne, dokázala jej udělat ještě ten den. Mimochodem za různých dalších programů, kterých se účastnila. Její výtvar zde také přetiskují... získala tak nejen další Op do své již bohaté sbírky, ale také krásný kmenový náramek na sněm či jiné kmenové akce...

Jak už bývá pravidlem, tak se přijel podívat a pomoci šaman Tuwanakha a společně s Wyomingem a Drakem pracoval na přípravě nových rouch pro naše nové bojovníky, které za pár dní čekala Zsvěcovací zkouška.

Celkem se podařilo připravit okolo 12 rouch , které možná již na 79. sněmu budou mít někteří na sobě.

Tady se opět ukázala šikovnost Tuwanakhy a na fotografii jej máte společně se Sagamorem Lišákem, kdy se rozhodují nad šíří roucha.

Tuwanakha obohatil kurz praktickou ukázkou indiánských písní a pro účastníky vytiskl metodický materiál, kterým si všichni obohatili své ohnivěké materiály. Věřím, že jednou a snad tomu nebude tak dlouho na našich sněmech, táborech a akcích uslyšíme zvuk bubínku, který bude pěkným obohacením indiánského koloritu kmene.

Sachem Wyoming jako starý vlk se ujal uznávání OP – stavba maket ohnišť a protože to neměla splněn Gedžitka ani Komanč, tak se oba museli snažit... Wyoming se nenechal jen tak osálit a oba dva adepty řádně potrápil. Především Gaosed Komanč měl obveselení se svým polévkovým ohněm a dlouho pak toto pojmenování musel snášet ze strany Wyominga , ale sranda musí být JJ

Oba dva to nakonec zvládli a jejich postup k vrcholu hory se opět posunul dál...Jojojo – ještě ty kliky a dřepy a na 80. sněmu budeme vítat nové Rangery.

Venku bylo krásně a tak se stavěním ohnišť nemuselo spěchat. Wyoming byl spokojen a účastníci se mohli do besedy, kterou rozpoutal Wyoming na téma kmenová činnost a šavanské rody. A tak jsme si mohli poslechnout jak to funguje u Vlků, Medvědů a Káňat a mohli z pozice rady OP rádcům a podrádcům poradit.

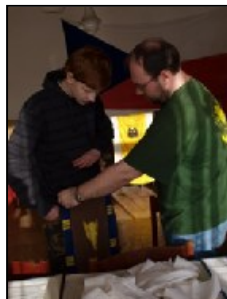
Dostalo se také na OP – semafor a tak jsme se vrátili do doby, kdy se v činnosti toto vysílání běžně používalo. Nakonec to nejlépe šlo Sg. Lišákovi a vůbec mu nevadilo použití sovětských praporků , což se nedá říci o Wyomingovi, který z toho měl malou oslavu- asi vzpomínky na mládí, kdy se v Leštině bez těchto praporků nic neobešlo J

Šaman zase všechny pobavil, když si uvařil vodu na kafe ,ale při silném zápachu mu bylo doporučeno kafe nedopíjet.Učinil tak a zůstal na živu.

Zápach byl dost silný a na konvici byl podivný symbol , který asi znamenal nepoužívat. Protože nebyl v indiánské řeči nebyl šamanem vyluštěn J

Své znalosti pupenů nám zde předvedla Gedžitka a venku jsme mohli obdivovat krásné ostré trny Akátu...

Večer nás opustil Wyoming a Drak a mi se mohli zavrtat do svých spacáků a po menším stěhování Komanče- pro rušení klidu – nemyslím, že

zrovna Komanč byl tím hlavním , ale pak už byl klid až na chrupkání Tuwanakhy, Lišáka, Mičkinikwy .

Adepti na ohnivce obdrželi také nový Zápisník OP , jehož cena věřte nebo ne je 400 korun a tak se o něj musíte dobře starat. Gedžitka si již udělala obal. A tak jsme se mohli vrhnout na dopisování a přepisování OP. Zápisník OP bude předán šlechticům LM na sněmu kmene, kteří si nechají udělit OP a budou tak pokračovat k vrcholu hory. V závěru akce jsme se vrhli na plnění OP – hod míčkem – lakroskou do dálky – překvapil nás Lišák svým měřením a dle jeho míry bychom musel házet dál o 8 metrůJ nakonec se vše správně změřilo a Gedžitka a Lišák úspěšně splnili – WASTE. A pak hurá domů – klubovna super uklizena a klíče předány. Odvoz zajistil Sachem Wyoming J Mičkinikwa

Družinová stránka Káňat

Naše družina se rozšířila o tři další členy – bývalé Koníky Drápala a Skokana a ještě o Komanče. Teď je nás už devět.

Gedžitka
Betty
Padáček

Káňata:
Komanč
Párek
Lenka

Bubu
Drápal
Skokan

Jak jistě všichni víte, proběhla Nováčkovská zkouška, na kterou jsme se tolik připravovali. Od nás ji skládali Bubu, Lenka a Párek. Všichni byli úspěšní a Párek byl dokonce nejúspěšnější ze všech – skončil na prvním místě J. Drápala a Skokana čeká Nováčkovská asi za měsíc. Teď jsem chvíli měli takový oddechový program, protože jsem se nějakou dobu hodně učili, ale v budoucnosti se hodláme zaměřit na další rozšiřování dovedností a znalostí naší družiny.

Rezhovor

Rozhovor s členem klanu Jelenů – Dejmalem – Kamilem Vydrou

1. Vzpomínáš na začátky svého příchodu do kmene – kdy to bylo ?

Byla to první rodovka Vlků (rádčem byl tou dobou Sokol) v září 1991 a přivedl mě Číňan.

2. Co tě asi nejvíce zajímalo, když jsi chodil jako klučina do kmene.

Strašně mě bavily ty věci kolem indiánů. Krátce před mou první návštěvou Šavanů jsem nedlouho chodil do jiného tábornického oddílu, ale tam mě to moc nechytlo. Za to Trojka měla zajímavou myšlenku, indiáni.

3. Jsme kmen s indiánskou tematikou – jak by jsi to popsal slovy ?

Jak už jsem zmínil v předchozí odpovědi.

Zajímavá myšlenka, romantika na táborech. Prostě úplně něco jiného než všechno okolo.

4. Kterou kmenovou akci by jsi řadil mezi ty nej... Ve své činnosti Vždycky se mi líbila Bitva Velké Kanawahy, tam byla strašná legrace. Vodní bitva taky super. Samozřejmě tábory, ať zimní nebo letní. Ale nejlepší byly asi lakrosové turnaje. Svoje kouzlo mají samozřejmě sněmy.

5. Které osobnosti tě v činnosti oslovili a rád na ně vzpomeneš Asi kluci z původního vedení. Mičkinikwa s Agitanem, Tayendanéga, Wyoming, Scaniatario. Jednu dobu to byli kluci z hadů (Grizly a Ostrž, Mrzout a Číro a Akéla). A taky moji vrstevníci (Anděl, Sokol, Vyžírka, Číňan)

6. Koho považuješ za pozoruhodný úkaz v kmeni – humor J)))

Pár lidí by se určitě našlo, Já vzpomenu pouze tři. Svérázným chlapcem byl vždycky Datel. Vždycky se musím smát. Když si vzpomenu na spolupráci

Datla a Albína při stavbě latríny ve Štitech na táboře. Datel se pořád někde schovával, protože Albin mu dával pěkně do těla. Datel s brekem přišel, že už nebude pracovat a v tom se ozvalo přes celé údolí: " DATLÉÉÉÉ!!!!!!", až se stromy ohnuly. Musím, ale uznat, že Datel se vzmužil a společně postavili velice zajímavou latrínu J. No a taky Ucho. Když jednou na výpravě rozbil okno ve vlaku.

7. V čem vidíš základní rozdíl od ostatních oddílů, které jsi

za svoji činnost v kmeni poznal ??

Už to tu zaznělo několikrát, ale myslím si, že je to převážně indiánská tematika. Možná trochu uvolněnější atmosféra na akcích.

8. Který tábor by jsi řadil mezi TOP tábor ????

Pro mě to byly tábory ve Štitech, bylo to blízko kamkoliv. Na Boudu, do Jeseníků.....prostě super. Moc krásnej byl tábor ve Vápenné.

9. Máš nějakou osobní vzpomínku na kmenovou činnost ??? Napiš pár vět J))

Určitě se mi strašně líbila akce Drsňák roku. Legrace, akce a nové věci, které jsem před tím nedělal. Moc se mi líbilo, když jsme vyhrávali skoro každoročně lakrosové turnaje. Nádhernej byl jeden na Drozdovské pile. Tenkrát strašně lilo a hrací plocha byla rozrytá jako po nájezdu divokých prasat. Všichni byli od bahna, skoro běžat nešlo. Agitan si na zápas zrovna bral novou čistou válečnickou košili a hned při prvním rozskoku, se vymáchal v té největší louži. Ale to ho nezastavilo. Jednou jsme z Drozdovské pily museli utíkat na vlak. Běželi jsme do Hoštejna (běželo nás pět, ale nevzpomínám si, kdo to byl). Víím určitě, že běžel Agitan a pořád nás popoháněl, ať to stihneme. Stihli jsme to a když jsme viděli Agitana přistě, měl nohu v sádře. Běžel celou cestu s naštipnutou kostí.

10. Co by jsi napsal na závěr

Závěrem musím pouze zatlačit slzu, protože jsem v Shawnee prožil spoustu krásných let. A proto bych chtěl popřát hodně štěstí a spoustu dalších aktivních členů do budoucna.

Moc bych Ti byl vděčen za odpovědi, abych mohl Tvoje a vaše povídání napsat do Březové kůry se svojí dlouholetou tradicí ::::::

Šaman Mičkinikwa

CHILLICOTT STÁLE PLNÝ ŽIVOTA

Už si opravdu nepamatuji, kdy jsem tu partu v modrých tričkách a znakem posvátného hromového ptáka na zádech zaregistroval poprvé... jistě to muselo být někdy těsně po „sametové revoluci“, kdy jsem ještě měl dostatek elánu i času „obrážet“ rozličné srazy oddílů po celé republice a hledat náměty pro oddílovou činnost. Možnost důkladněji kmen poznat se mi naskytla až jako náčelníkovi nově vzniklého kmene Liščí stopa (později Ksigudan), kdy jsme s Wakišakou vyrazili na jednu z akcí kmene pořádanou v prostorách zábřežského gymnázia. Tyto prostory jsem měl možnost během dalších patnácti let poznat důkladně, stejně jako neustále se vylepšující sídlo zábřežských šavanů – Čilikot a mnoho dalších míst po celém šumpersku. Dnes už bych těžko spočítal kolikrát jsem se setkal s touhle partou, která stále šlape jako dobře namazaný stroj, ale nakonec to opravdu není důležité.

Na požádání šamana Mičkinikwy bych se měl pokusit zavzpomínat a také trochu zhodnotit své dojmy za setkání s Šavany jako kmenem i jednotlivci. Inu pokusím se...

Z mých prvních vzpomínek vytanou postavy Sokola, Wablautanagy (tehdy ještě Anděla), Dejmalá, Čiňana a Vyžírky. Tyhle kluky bylo tehdy všude vidět a hlavně slyšet, ale pamatují si také jejich ochotu každému pomoci a vzájemné kamarádství. Jsem moc rád, když i po těch letech tyhle kluky vidím na nějakém sněmu či setkání pohromadě, je to důkaz, že přátelství vytvořená ve kmeni může přetrvat i po mnoho let.

Tak nějak samostatně mi vyskakují před očima postavy Skaniataria, se kterým mě seznámil Wakišaka (znali se spolu už předtím, když Waki vedl Oswego), dále Číro, Bary, Datel, Wyoming... Každý z nich zanechal ve kmeni během velmi dlouhých let nesmazatelnou stopu, někteří na pár let zmizeli z očí, ale určitě ne z mysli, no a někteří se dokonce ke kmeni vrátili a pomáhají dodnes, což je jistě hodné obdivu. S každým z nich jsem měl možnost vést dlouhé hovory o té naší Cestě. Se Skaniatariem jsme vedli společně některé hry, soutěže, ale i obřady, spolu s Mičkinikwou, Wyomingem a Tahoanahem mě dokonce navštívili na neformální ohnivecké návštěvě ve Zdicích, kde byl také Wakišaka a Anpetuwiile. Tady jsme tehdy „upekli“ obnovení Velkých her, Lesních škol či Sněmů Midewiwinu...

S Čírem jsme se setkali také několikrát a spolu s tímhle málomluvným chlapíkem jsme vozili okolo střeleckého ostrova malé Koníky na šlapadle.

S Datlem jsme se několikrát pustili do zuřivé debaty o stavu naší přírody či skautingu, což jsou dvě témata (nikoliv jediná!) ve kterých je Datel skutečný expert.

Baryho jsem dlouhá léta vídal jen na Sněmech, několikrát jsme se střetli v zuřivých řečích v bagatawayi proti sobě a nedávno dokonce i společně v jednom mužstvu. Většinou se spolu bavíme o starých časech a rozličných bitkách při zápase.

Wyoming, Mičkinikwa a Tahoanah jsou kluci mojí generace, takže každé setkání není jen nekonečnými rozhovory o kmeni, ale i o problémech v zaměstnání a životě. Je moc prima, že se najde i někdo v tomhle věku, kdo pomáhá partě těch mladších najít tu správnou Cestu.

Z té další generace mi utkvěli v paměti Mauglí, Ječmínek, Míša (dnes Tateyopah), Mičím, Michal (dnes náčelník Ohiyesa), Stopař, Rys, Mimi, Waope (Rendy), Plamínek a z těch dalších Tarzan, Netopýr, Helča, Grizli, Lišák, Martin, Drak...

Za každou přezdívku či lesním jménem si představím tvář, která se zapsala do kmenové kroniky i historie. S většinou z nich jsem měl možnost mluvit při rozličných příležitostech, mnohým jsem udílel Orlí pera...s Mauglím, Plamínkem a Ječmínkem jsem hrál florbal i lakros, učil jsem je skládat usárnu na čas...spolu s Mičímem a Ohiyesou jsme připravovali dřevo na Sněm a učil jsem je vyrábět fakule, při jiné příležitosti zase stavět típí...Waope mě kdysi hrdě prováděl čerstvě vymalovanou a předělanou klubovnou, na setkáních mě často pobaví svým specifickým druhem humoru...se Stopařem jsme vedli dlouhé hovory nejen v době, kdy byl degandawidou, o kmeni i o životě... s Tateyopou jsme se často setkávali v Praze, kde studoval a při čekání na vlak probírali vše možné a nemožné. Občas jsem mu něco poslal do Březové Kůry, kterou sestavoval...Mimi a Helča mě samozřejmě zaujali v čistě chlapeckém prostředí coby jediná děvčata, obě vydržely pěkných pár let...Tarzan a Netopýr mě zaujali svou zdatností a velkým nadšením. Kdysi na Clanových hrách jim Wakišaka ukazoval, jak se hází oštěpem a netrvalo dlouho a oba si splnili Orlí pero...Martin a Drak byla poslední generace ohnivců, kterou jsem poznal (nepočítám-li současný ohnivecký kurz). Každý je zcela jiný- Martin byl výbušný, snadno se nadchnul, ale bohužel i stejně snadno jej nepodařená věc odradila od dalších pokusů...Draka si pamatuji jako přemýšlivého tichého nováčka, se kterým se opakovaně setkávám při desítkách příležitostí. Z ohniveckého kurzu mě doprovázel na vlak do Zábřehu, společně jsme se brodili hlubokým sněhem a během dlouhého rozhovoru se měli možnost i lépe poznat...

...nu a už jsem u té současné generace, která hýbe tím šavanským světem...Grizliho a Lišáka si pamatuji z 56. Sněmu, kdy jsem dostal tohle duo od tehdejšího degandawidy na starost při rozdělování ohně, vaření a stavbě přístřešku. Nějak jsme to zvládli, i když si vybavuji, jak jsem v duchu láteřil na nešikovnost obou nováčků. Nu a uplynulo pár let, Grizli je na 70. sněmu přede všemi chválen a Lišák si velmi zručně vyrobí pouzdro na sekeru či osobní razítko při lošském ohniveckém kurzu...

Má poslední vzpomínka je právě z tohoto kurzu, zaregistroval jsem zde nové tváře a snad i nové kmenové naděje...Komanče jsem si všiml již před několika lety na clanových hrách (tuším před 70. sněmem), kde jsem ho učil střilet z luku a samozřejmě na Velkých hrách, kde jako jediný mladší soutěžil o celkové prvenství v lukostřelbě...na Velkých hrách jsem ostatně zaregistroval i Dana, který zde také obdržel nějakou cenu...nové tváře děvčat Miši a Bětky jsem zde zaregistroval velmi rád, vnáší tak ženský prvek do převážně chlapeckého oddílu a to může být jenom dobře...

Co napsat víc? Jezdím rád na šavanské akce, cítím, že ono Kiplingovské „jsme jedné krve, ty i já“ zde nabývá na pravdivosti ještě mnohem intenzivněji a snad bych na závěr připojil jeden citát slavného indiánského náčelníka, který mě mnohdy pomohl, když mi bylo nejhůř:

„Vzdát se, když je vše proto Tobě, je známkou slabosti a zbabělosti“

aby k tomu nikdy nedošlo, vám všem přeje z Brdských lesů

*šaman Tuwanakha, Třiadvacátý den Měsíce Silné zimy, Desátý rok
Třetího Milénia*

CESTA BOJOVNÍKA

Tak přátelé, po delší pomlce se na stránky Březové kůry vrací pravidelná stránka jak si splnit nějaké netradiční OP. Tentokrát jsem vybral OP z oblasti, která bude brzo aktuální.. budeme se věnovat motýlům.

Orlí pero z plamene Ochranářství číslo 48 – určí v knize či ve sbírce -10 let – 7 druhů, 12 let -12 druhů, 14 let- 15 druhů a nad 15 let- 25 druhů motýlů. Takže vřele doporučuji mladším bojovníkům, kteří mají ještě na určování ty druhy, které běžně poletují v našem okolí

Pro vás zájemce mám radu. Na klubovně v knihovně máme dokonce vzdělávací materiál, který jsme před lety používali při naší přípravě na Svojsíkův závod. Na něm najdete všechny základní druhy a jinak v naší knihovně najdete nejednu příručku, kde se jistě něco najde. Teď mám před sebou Kapesního průvodce přírodou (rád zapůjčím) a z něho pár motýlů vypíši pro motivaci J

Žluťásek řešetlákový, Babočka paví oko, Babočka admirál, Babočka osiková, Bělásek zelný, Okáč luční, Modrásek jetelový, Otakárek fenyklový

.....

Obsah čísla 213/21. ročník, které vyšlo v dubnu 2010:

Ø Slovo náčelníka (Ohiyesa)	str. 2
Ø Nováčkovská zkouška (Drak)	str. 3
Ø Klání rodů – 79. sněm kmene (Mičkinikwa)	str. 5
Ø Docházka na rodové schůzky Stovkaři (Mičkiniwka)	str. 6
Ø Ohnivecký kurz - Rovensko (Mičkinikwa)	str. 7
Ø Družinová stránka Káňat (Betty)	str. 10
Ø Rozhovor (Mičkinikwa)	str. 11
Ø Chillicott stále plný života (Tuwanakha)	str. 13
Ø Cesta bojovníka (Mičkinikwa)	str. 15

Uzávěrka příspěvků příštího čísla je: zřejmě koncem dubna
Příští číslo vyjde: na přelomu dubna a května

Březová kůra, číslo 213 - vyšlo duben 2010
časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
Šéfredaktor: Pavel Fornůsek, 776 582 696, fornusek.pavel@email.cz
shawnee.skauting.cz, trojka.shawnee@email.cz

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!